

نقشه و اطلاعات مکانی در عصر حاضر، تأثیرات شگرف و بی‌مانندی را پدید آورده‌اند. این تأثیرات به گونه‌ای مشخص در «سامانه‌های اطلاعات و تصمیم‌گیری» که به‌منظور استفاده هر چه بهتر از آن برای مقاصد گوناگون، به‌وجود آمده کاملاً مشهود است. فن‌آوری‌ها و سامانه‌های اطلاعاتی کنونی، حاصل فن‌آوری‌های نوین جمع‌آوری، ذخیره‌سازی و ارائه اطلاعات مکانی است. شرط ورود به دنیای پیشرفته کنونی نیز، استفاده بهینه از این سامانه‌ها می‌باشد. در عصری که نقشه و اطلاعات مکانی به‌عنوان ابزار توانمندساز در حال تولید اطلاعات و برقراری ارتباط است به‌نظر می‌رسد که جامعه بتواند با توجه به اطلاعاتی که در دست دارد بهترین انتخاب را انجام دهد و از طریق سامانه‌های قابل اعتماد به بهترین تصمیم‌گیری برای توسعه و پیشرفت دست یابد.

با توجه به اینکه سند چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور، محور اصلی حرکت ایران اسلامی در سال‌های آتی است و رسیدن به هدف والای کشور در نیل به عزت، توسعه و پیشرفت، عمل به مجموعه برنامه‌های پنج‌ساله توسعه جمهوری اسلامی ایران است، لازم به ذکر است در برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه، نقش و جایگاه استفاده از داده‌های مکانی در نظام تصمیم‌گیری کشور، بیش از پیش اهمیت یافته است. با بررسی کلی بر روی آن مشخص می‌گردد که تحقق و اجرای برخی از موارد آن نیازمند ایجاد و راه‌اندازی سامانه‌های اطلاعات مکانی موضوعی یا منطقه‌ای است و در آن ایجاد زیرساخت ملی داده‌های مکانی نیز به صراحت بیان شده است. البته کلیه این فعالیت‌ها نیاز به هماهنگی و یکپارچه‌سازی دارد که در این قانون سازمان نقشه‌برداری کشور، مسوولیت هماهنگ‌سازی و پیاده‌سازی را عهده‌دار شده است. خوشبختانه با وجود عمکردهای مثبت سازمان در طی سال‌های گذشته و همچنین فعالیت‌های کنونی، قدم‌های اولیه با موفقیت برداشته شده است.

امید است که سازمان نقشه‌برداری کشور در مسیر تحقق این هدف‌های ارزنده، با ایجاد زمینه‌های مناسب، گام‌های مفیدی بردارد.

سردبیر

